

Sygn. akt IV Ka 737/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki (spr.)
Sędziowie	SO Barbara Gabrysz SO Andrzej Środek
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Józefa Stryjaka

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r.

sprawy **K. R. (R.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jaworze

z dnia 8 listopada 2012 r. sygn. akt II K 415/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności warunkowo zawiesza na okres roku próby,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 737/12

UZASADNIENIE

Oskarżony K. R. stanął pod zarzutem tego że w dniu 14 lipca 2012 roku w J., woj. (...), na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 1,37 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził rower po drodze publicznej

to jest o czyn z art. 178a § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Jaworze w sprawie o sygn. akt II K 415/12:

I. uznał oskarżonego K. R. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występpek z art. i za to na podstawie art. 178a § 2 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne

w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na drogach publicznych i strefach zamieszkania na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 150 (stu pięćdziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy

o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Jaworze) koszty postępowania w kwocie 90,00 złotych i wymierzył mu 60,00 złotych opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze oskarżony i wniósł o wydanie orzeczenia łagodniejszego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Mając na uwadze okoliczności, w jakich doszło do popełnienia przestępstwa, a zwłaszcza to, że oskarżony jechał rowerem w godzinach minimalnego natężenia ruchu drogowego, a także dostrzegając jego postawę życiową, w tym fakt podjęcia i kontynuowania zatrudnienia oraz to, że oskarżony przyznał się do popełnienia przestępstwa, Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż orzeczona przez sąd pierwszej instancji kara w realiach niniejszej sprawy razi swą surowością. Nie bez znaczenia dla takiej oceny jest również rodzaj i charakter wykonywanej przez oskarżonego pracy zawodowej, która polega na zatrudnieniu w piekarni, przede wszystkim w godzinach nocnych.

W tych okolicznościach konieczność wykonywania dodatkowej pracy w ramach odbywania kary ograniczenia wolności wydaje się być zbyt dolegliwa

w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu.

Nie ma natomiast podstaw, gdy się uwzględni treść art. 42 § 2 k.k., do kwestionowania prawidłowości orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów. W niniejszej sprawie rozstrzygnięcie to było bowiem obligatoryjne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok

w ten sposób, że wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary warunkowo zawiesił na okres roku próby.

Jedynie na marginesie sąd odwoławczy pragnie zauważyć, że pewne wątpliwości budzi decyzja Sądu Rejonowego o wymierzeniu oskarżonemu kary surowszej od orzeczonej w wyroku nakazowym, od którego sprzeciw złożył jedynie oskarżony. Bo choć ustawodawca nie wprowadził do postępowania nakazowego zakazu reformationis in peius w razie wniesienia sprzeciwu, to

w doktrynie konsekwentnie wyrażone jest stanowisko, iż w takiej sytuacji orzeczenie w późniejszym wyroku surowszych konsekwencji karnych jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy w toku przewodu sądowego ujawnione zostaną nowe, istotne okoliczności obciążające oskarżonego, które wcześniej nie były znane sądowi wydającemu wyrok nakazowy (por. m.in. Komentarz do K.p.k. pod red. J. Grajewskiego, LEX 2012, teza 14 do art. 506). A w niniejszej sprawie, po tym gdy tylko oskarżony złożył sprzeciw od wyroku nakazowego, nie pojawiły się żadne okoliczności, które mogłyby uzasadniać orzeczenie kary surowszej niż wymierzona w tymże wyroku nakazowym. Tak więc i z tej przyczyny sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok na korzyść oskarżonego.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze rozstrzygnięto na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. kierując się względami słuszności.